

РЕШЕНИЕ

№ 1649

гр. София, 14.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 09.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **1154** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба „Глейз- 88“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], п.к. 1680, р-н „Т.“[жк], [улица], представлявано от управителя си Г. А. П., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК- С 1900-0477587/13.01.2023г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности,“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на Национална агенция по приходите, с която е разпоредено „запечатване на търговски обект“ - фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Глейз- 88“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 /четиринадесет/дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

Жалбоподателят заявява, че заповедта е незаконосъобразна. Не е спазен принципът на съразмерност по чл. 6 АПК. Сочи, че от проверката до издаването на ЗППАМ са изминали повече от три месеца. Коментира, че преди издаване на оспорената заповед е закупил ново фискално устройство, което е било веднага регистрирано в НАП. Жалбоподателят намира, че налагането на ПАМ не би довело, по смисъла на чл. 22 ЗАНН, до предотвратяване и преустановяване на нарушението, свързано с отчитане на продажби в обекта, тъй като към датата на издаване на заповедта, същото е преустановено. Иска се съдът да отмени оспорената ЗППАМ. Претендират се разноси по делото.

В съдебно заседание дружеството - жалбоподател „Глейз- 88“ ЕООД, редовно призовано, не се представлява.

Ответникът - Началник отдел Оперативни дейности - С. в Гл. дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Р. (с пълномощно,на л.41 от делото) оспорва жалбата, развива доводи за законосъобразност на оспорения акт, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 13.10.2022г. в 13,24 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на § 1 т. 41 от ДР на ЗДДС, а именно на фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя „Глейз- 88“ ЕООД. При така извършената проверка е установено, че за извършена покупка на услуга „подстригване“ на обща стойност 20, 00 лева и извършено от А. Н. И. плащане в брой в 13,24ч. на 13.10.2022г. не е издадена фискална касова бележка от наличното в обекта фискално устройство модел D. E. SX, с № DY535662 на фискално устройство, с № 36694135 на фискална памет. Плащането е прието от Г. А. П. - управител, за сметка на „Глейз- 88“ ЕООД без да е издадена ФКБ.

За констатациите от проверката на служителите на НАП бил съставен Протокол сер. АА № 0477578 от 13.10.2022г., който е бил подписан от управителя на „Глейз- 88“ ЕООД без възражения. Съгласно обяснения на управителя ФКБ не е била издадена, с оглед техническа повреда във фискалното устройство.

Прието е било, че е налице нарушение на чл.118, ал.1 от ЗДДС, поради което и на основание чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, на 13.01.2023г. на дружеството, стопанисващо обекта била издадена Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК- С 1900-0477587/13.01.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности,, в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – запечатване на търговския обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни. В заповедта не е включено разпореждане за предварителното ѝ изпълнение, изрично е посочено, че заповедта е без предварително изпълнение, разпоредено е запечатването да се извърши след влизане в сила на заповедта.

Преди издаването оспорената заповед за налагане на ПАМ търг. дружество „Г.- 88“ е закупило ново фискално устройство, което е било веднага регистрирано в НАП, както е сключило договор за техническото обслужване и ремонт на ФУ.

Като доказателства по делото са приети документите, съдържащи се в административна преписка, както и допълнително представените писмени доказателства - фактура за закупено фискално устройство, свидетелство от 03.11.2022г. за регистрация на фискалното устройство, договор за техническото обслужване. Те установяват по непротиворечив начин гореизложената фактология.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно дали актът е

издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно– производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

По същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, каквато длъжност (съгласно заповед №3927/23.11.2022г. на ИД на НАП) заема и издалото заповедта длъжностно лице, са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазена е писмената форма на административния акт. Същият е подписан и валиден.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал. 1, б. "а" от ЗДДС, принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което: не издаде съответен документ за продажба по чл. 118. Съгласно чл. 187 ал.1 от ЗДДС при прилагане на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 се забранява и достъпът до обекта на лицето.

По силата на чл. 118 ал.1 от ЗДДС - Всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

Съобразно чл. 25, ал.1, т.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Загл. изм.– ДВ, бр. 80 от 2018г.)- Независимо от документирането с първичен счетоводен документ задължително се издава фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД за всяка продажба на лицата: по чл. 3, ал. 1 – за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод по чл. 3, ал. 1.

По силата на чл. 25, ал.6 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. фискалната касова бележка в случаите по ал. 1 се издава при извършване на плащането. Лицата по чл. 3 са длъжни едновременно с получаване на плащането да предоставят на клиента издадената фискална касова бележка.

„Глейз- 88“ ЕООД попада в обхвата на лицата по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., съгласно която „ всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ...“.

В оспорената заповед административният орган се е позовал на протокола за извършената проверка сер. АА № 0477578 от 13.10.2022г., подписан без възражения от управителя на дружеството, в който се съдържа описанието на извършеното

нарушение, като същият представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила за извършените от органите по приходите действия и установените факти и обстоятелства, съгласно чл. 50, ал. 1 ДОПК. Съгласно този протокол на 13.10.2022г. в 13,24 часа в проверявания търговски обект - фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Глейз- 88“ ЕООД за извършената контролна покупка на услуга „подстригване“ на обща стойност 20, 00 лева и не е издадена фискална касова бележка от ФУ.

Жалбоподателят и не оспорва нарушението по чл.118, ал.1 от ЗДДС.

Спорно по делото е доколко прилагането на ПАМ е в унисон с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК.

Фактите по делото сочат, че след извършената проверка от 13.10. 2022г. и преди налагането на ПАМ – на 13.01.2023г., дружеството – жалбоподател е предприело действия по организиране на дейността си в проверявания обект, съобразно приложимото законодателство. Вече се посочи, дружеството е закупило ново ФУ на 03.11.2023г., което веднага е регистрирано в НАП. Съгласно приетото „Свидетелство за регистрация на фискално устройство“ от 03.11.2022г., за регистрацията на касовия апарат в приходната администрация е получено потвърждение № 459713. Приложен е и Договор № 3024 от 03.11.2022г. за техническо обслужване и ремонт на ФУ.

Съгласно чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания, за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Съобразно класификация в теорията се касае за „превантивни“, „преустановителни“ и „възстановителни“ принудителни административни мерки. „Превантивните“ мерки имат за предназначение да предотвратят извършването на едно закононарушение. Превантивната принудителна административна мярка се налага почти винаги във връзка с непосредствена, предстояща опасност от извършване на някакво нарушение. „Преустановителните“ мерки се прилагат в случаите на неправомерни деяния, чието извършване е започнало, но не е било приключено в момента на вземане на мярката. Целта на преустановителната мярка е да се пресече продължаването и довършването на конкретното закононарушение. „Възстановителните“ мерки се прилагат в случаите на закононарушения, които са причинили вредоносни последици за някого. Предназначението на възстановителните мерки е насочено към отстраняването (премахването) на реално настъпили, а не въображаеми увреждания, чрез възстановяване по възможност на старото положение. В обобщение, принудителните административни мерки са една от проявите форми на властническата гаранция за точно осъществяване на надлежно, нормативно установено, материално правило за поведение, било като изключат предпоставките, то да бъде нарушено, било като преустановят деянията, предприети в нарушение на същото или пък изключат предпоставките за настъпване на вредни последици от неправомерното деяние или респективно имат за последица, отстраняване на вече настъпили вредни последици от такова деяние. Тези мерки, по правното си естество не съставляват административни наказания, макар и да са форма на административна принуда. Поради това например, за разлика от административното наказание, което трябва да бъде изгърпено, така както е наложено и за целия период от време, през който е постановена принудата (напр. временно лишаване от право да

се упражнява определена професия или дейност), то действието на наложената административна мярка е обосновано и допустимо единствено до момента, до който тя има за фактическа последица, предотвратяване и преустановяване на нарушението, съответно предотвратяване или отстраняване на вредните последици от същото. От момента в който не съществува опасност материалното правило за поведение да бъде нарушено или от който противоправното поведение е преустановено, прилагането на принуда, ще е в пряко нарушение на една от проявните форми на принципа за съразмерност, установена в чл. 6, ал. 2 от АПК, съобразно която административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. На фона на тези пояснения, то в настоящия казус, по отношение хипотезата на чл.186, ал.1, б."а" ЗДДС, мярката запечатване на търговски обект има превантивно действие, а именно да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя. Във всички случаи изводът, че съществува такава възможност трябва да е мотивиран и фактически обоснован от конкретни обективни дадености, от които може да се изведе съответен извод, че нарушителят може да извърши друго административно нарушение. В настоящия казус оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена на 13.01.2023г., което е 3 месеца след нарушението. Следва да се посочи, че нарушението е констатирано за първи път и няма данни от страна на дружеството да е извършвано и друго такова административно нарушение. Също така, далеч преди издаването на коментиранията заповед за налагане на принудителна административна мярка дружеството – жалбоподател е закупило ново ФУ, надлежно регистрирано, както е сключило и договор за техническото му обслужване и ремонт, респективно е предприело нужните действия към спазване на приложимото законодателство. В светлината на изложеното прилагането на принудителната административна мярка не съответства на целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и в частност да се предотврати извършването на друго противоправно поведение от страна на нарушителя и не кореспондира с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК.

Допълнителен аргумент относно незаконосъобразността на заповедта за налагане на ПАМ е липсата на мотиви при определяне срока, за който се запечатва обекта. Съгласно чл. 186, ал. 3 от ЗДДС, мярката се налага с мотивирана заповед от органа по приходите или от оправомощено от него лице. Горното означава, че заповедта представлява индивидуален административен акт, който следва да отговаря на всички законови изисквания за неговото съдържание. Липсата на конкретни мотиви относно срока, за който се прилага принудителната административна мярка, съставлява нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Административният орган действа при условията на оперативна самостоятелност при определяне на срока на ПАМ, но същият следва да обоснове спазването на границите на тази самостоятелност, като изложи съответни мотиви. След като законодателят е предвидил срок до 30 дни за налагане на ПАМ, то административният орган е следвало да обоснове защо е определил конкретния четиринадесет дневен такъв. В заповедта за налагане на ПАМ са посочени мотиви, в самостоятелен раздел на административния акт, но те не са конкретни, а бланкетни. Използваните общи фрази обаче не изпълняват функцията на конкретни мотиви, с които административния орган да обоснове законосъобразността на наложената ПАМ и запечатването на обекта за процесния срок.

С оглед изхода на делото и съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК жалбоподателят има право на разноски, като е направил такива в размер на 50 лева – за внесената държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „Глейз- 88“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - [населено място], [жк], [улица], представявано от управителя Г. А. П., Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК- С1900-0477587/13.01.2023г., издадена от Началник отдел „Оперативни дейности“, в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на Национална агенция по приходите, с която е разпоредено „запечатване на търговски обект“ - фризьорски салон, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Глейз-88“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите- С. да заплати на „Глейз- 88“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - [населено място],[жк], [улица] сумата от 50 (петдесет) лева за разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: